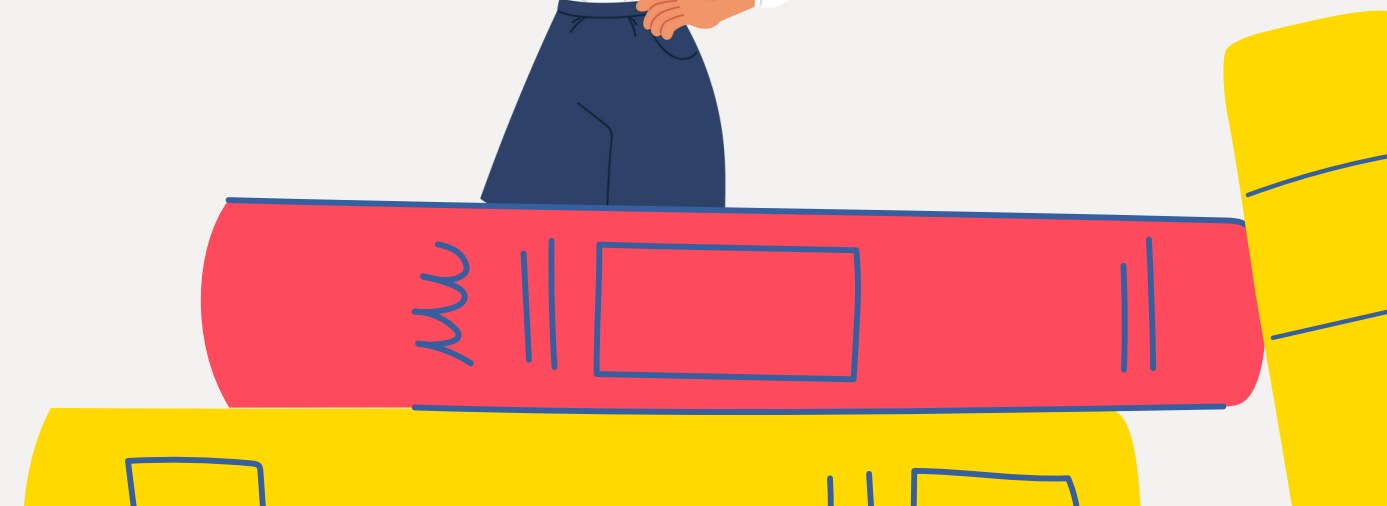

Τι εμποδίζει τους νηπιαγωγούς να αναφέρουν επίσημα περιστατικά κακοποίησης ή/και παραμέλησης

Η σημασία της αναγνώρισης και αναφοράς περιστατικών κακοποίησης και παραμέλησης είναι ευρέως αναγνωρισμένη

Ωστόσο, όλες οι έρευνες τονίζουν ότι μικρό ποσοστό περιστατικών αναγνωρίζεται ή καταγγέλλεται από τους εκπαιδευτικούς, αλλά και όλους τους άλλους –φορείς ή άτομα («πέσαμε από τα σύννεφα!»).

Αποτρεπτικοί Παράγοντες

1

Χαρακτηριστικά περιστατικού:

a

Οι διαφορετικές αντιλήψεις ως προς την σοβαρότητα μεταξύ σωματικής κακοποίησης και λεκτικής - συναισθηματικής κακοποίησης

b

Σοβαρότητα περιστατικού: Οι εκπαιδευτικοί περιμένουν μέχρι να έχουν σοβαρές αποδείξεις και απτά στοιχεία

c

Η κοινωνικοοικονομική θέση της οικογένειας , αν είναι καλοί και συνεργάσιμοι οι γονείς κ.α.

2

Χαρακτηριστικά σχολείου

Μικρό σχολείο, χαμηλή αναλογία εκπαιδευτικών/μαθητών-τριών

Το κλίμα του σχολείου. Στοιχεία όπως η υποστήριξη της διεύθυνσης, η υποστήριξη και το συνεργατικό κλίμα ανάμεσα στο εκπαιδευτικό προσωπικό καθώς και κατά πόσο γίνονται / ενθαρρύνονται οι αναφορές περιστατικών κακοποίησης ή/και παραμέλησης.

Η ύπαρξη συγκεκριμένων/καταγεγραμμένων οδηγιών αναγνώρισης και διαχείρισης περιστατικών

3

Χαρακτηριστικά εκπαιδευτικών

a

Η επαγγελματική τους εμπειρία ή κάποια εξειδικευμένη εκπαίδευση π.χ. εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής

b

Γνώσεις σχετικά με την κακοποίηση/παραμέληση, τα χαρακτηριστικά τους, τις επιπτώσεις, τη διαδικασία αναφοράς και την υποχρέωση της αναφοράς

c

Στάσεις και αντιλήψεις απέναντι στη σωματική τιμωρία και στην πειθαρχία (πχ. Η αντίληψη ότι οι γονείς μπορεί να πειθαρχούν τα παιδιά τους με όποιο τρόπο κρίνουν οι ίδιοι)

Τι αποτρέπει τους εκπαιδευτικούς να καταγγείλουν ενώ αντιλαμβάνονται ότι ένα παιδί ζει σε επισφαλείς συνθήκες:

“Αναγνωρίζω αλλά δεν αναφέρω...”

a

Εμπιστοσύνη στη διαδικασία καταγγελίας και του μετέπειτα χειρισμού του περιστατικού από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

b

Διάφορες παρανοήσεις σχετικά με το ποιος/α είναι υπεύθυνος/η για να κρίνει το μέλλον του παιδιού, πώς μπορεί ο ίδιος/α εκπαιδευτικός ή το σχολείο να το «σώσει» και παρανοήσεις σχετικά με τη βεβαιότητα που χρειάζεται να έχει ώστε να καταγγείλει το περιστατικό.

c

Φόβοι για διάλυση της οικογένειας, για την τύχη του παιδιού, για τη «ρετσινιά» στην οικογένεια και το παιδί

d

Φόβοι για τον/ην ίδιο/α τον/την εκπαιδευτικό: αντίποινα από γονείς, νομικές συνέπειες κ.α.

Πολύ σημαντικός παράγοντας για να γίνει η κατάλληλη αναφορά

- οι εκπαιδευτικοί να γνωρίζουν ότι είναι νομική και ηθική υποχρέωσή τους η καταγγελία περιστατικών κακοποίησης/παραμέλησης παιδιών
- κυρίως ότι οι ίδιοι/ες μπορούν να έχουν κομβικό ρόλο στην προστασία των μαθητών/τριών τους!

Στρατηγικός Συνεργάτης

/// Piraeus

Υπο την Αιγίδα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων
και Αθλητισμού

“Αναγνωρίζω - Προστατεύω”

Πρόγραμμα νηπιαγωγών για την πρόληψη της παραμέλησης και
κακοποίησης του παιδιού

Φορέας Υλοποίησης

